

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ 17, Πάροδος Λυκαβητεῖο.

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΕΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ. 1—10 ΑΪΓΙΟΥΣΤΟΥ 1899

ἌΡΙΘ. 10

ΥΛΑΙ ΕΝ ΑΟΡΑΤΩ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ

Ἐάν τεμάχιον ἀργύρου τεθῆ ἐντός νιτρικοῦ ὀξέος, διαυγούς καὶ ἀχρόου ὑγροῦ, παρευθὺς διαλύεται καὶ γίνεται ἀφανές. Ἡ διάλυσις τοῦ ἀργύρου δύναται νὰ μίχθῃ μετ' ἀπεσταγμένου ὕδατος καὶ ὅμως οὐδεμία περὶ τὴν ὄψιν γίνεται μεταβολή· οὕτως, εἰς κάδον ὕδατος διαχέομεν καὶ καθιστῶμεν ἀόρατον πλέον τῶν δέκα λιτρῶν ἀξίας ἀργύρου, οὕτινος οὐδ' ἐλάχιστον μῦριον διακρίνεται. Καὶ οὐ μόνον ἀργυρος, μόλυβδος καὶ σίδηρος, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο μέταλλον δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λαμβανόμενον τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα νὰ παρουσιάσῃ. Ὅταν ἄνθραξ καίηται καὶ ὅταν κηρία φλέγωνται, ἢ χαρτίον ἀνάπτηται, ὕλαι αὗται αἱ ὕλαι ἐξαφανίζονται καὶ γίνονται ἀόρατοι, ἐν ἐνὶ λέγω πᾶσα ὄρατῆ ὕλῃ δύναται διὰ τινος διασκευῆς νὰ γίνῃ ἀόρατος. Ὑλῆ, ἥτις ἐν τινι καταστάσει εἶναι ἐντελῶς ἀδιαφανής καὶ εἰς οὐδεμίαν ἀκτίνα φωτὸς ἐπιτρέπει τὴν διόδον δι' αὐτῆς, γίνεται, εἰς ἄλλαν κατάστασιν μετατρεπομένη, ἐντελῶς διαφανής.

Ἡ αἰτία τοῦ ἀξιοθαυμάστου τούτου ἀποτελέσματος ἕνεκα τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ ὕλη, εἶναι ὅλως ἀνεξήγητος. Οἱ σοφοὶ οὐδὲ κἄν ἐπιχειροῦσι νὰ σχηματίσωσι θεωρίας περὶ τοῦ πράγματος τούτου, πολὺ δ' ὀλιγώτερον προσπαθοῦσι νὰ τὸ ἐξηγήσωσιν. Ἐν τούτοις αἱ ὕλαι αἱ διαλυόμεναι εἰς τὸ ὕδωρ ἢ καίόμεναι εἰς τὸν ἀέρα δὲν καταστρέφονται οὐδ' ἀπόλλυνται διὰ τινῶν δὲ γνωστοτάτων μέσων δύναται καὶ πάλιν νὰ ἀνευρεθῶσι καὶ κατασταθῶσιν ὄραταί· καὶ τινες μὲν εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς κατάστασιν, εἰς ἣν ἐτύγχανον πρὶν ἢ κατασταθῶσιν ἀόρατοι, ἀλλὰι δέ, ἂν καὶ μὴ εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, δύναται νὰ φανῶσιν εἰς τὴν στοιχειώδη αἰσῶν κατάστασιν. Οὕτως ἀποδεικνύεται ὅτι ὕλη ἀπαξ ὑπάρξασα οὐδέποτε παύει ὑφιστάμενη, εἰ καὶ δύναται νὰ μεταβάλῃ κατάστασιν, καθὼς ἢ κάμπη, ἥτις γίνεται χροσαλλίς καὶ εἶτα ψυχῆ. Ἄν κάδος πλήρης διαλύσεως ἀργύρου χυθῆ εἰς ποταμὸν, πρὸς

τὸ φαινόμενον μὲν ἀπόλλυται ὁ ἀργυρος διαχέομενος εἰς τὸ ὕδωρ ἀλλ' οὐχ' ἥττον διατελεῖ ὑφιστάμενος. Ἐπίσης ὅταν στατῆρ ἀνθράκων καίηται εἰς τὴν ἐστίαν οὗτοι γίνονται ἀφανεῖς, τοῦ ἐξ αὐτῶν παραγομένου ἀερίου μίγνυμένου μετὰ τῆς ὄλης ἀτμοσφαιρας, ἀλλ' ὅμως οἱ ἀνθρακες ὑπάρχουσι ἔτι εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐν τῇ στάκῃ. Ἐν καιρῷ λαμπροτάτης ἡμέρας, ὅτε τὰ πάντα φαίνονται εὐκρινῶς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα χιλιάδες στατῆρες ἀνθράκων εἶναι διακεχυμένοι ἐν ἀόρατῳ καταστάσει εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ὕλος εἶναι ὄρατον παράδειγμα συνθέτου διαφανοῦς ὕλης, ἥτις κυρίως οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μίγμα τοῦ ἰοῦ (σκωρίας) τριῶν μετάλλων. Ἡ δύναμις αὕτη τῆς ὕλης ἐν γένει τοῦ νὰ μεταβάλλῃ καταστάσεις ἀπὸ ἀδιαφανείας τοῦ στερεοῦ εἰς διαφάνειαν τοῦ ὑγροῦ διεγείρει ἀπορίας ἀξία φαινόμενα. Ὑλαι αὐξάνουσι κατὰ βῆρος ἀνευ φαινομένης τινος αἰτίας, φυτὸν τι, π.χ. προχωρεῖ αὐξάνον κατὰ βῆρος ἑκατοντάκις πλειότερον καθ' ἕκαστον ἄτομον ἢ ὅσον τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν αὐξάνεται. Τοῦτο ἀπλουστάτα ἐξηγεῖται ὡς ἐξῆς. τὰ φύλλα τῶν φυτῶν ἔχουσι τὴν δύναμιν ν' ἀφαιρῶσιν ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαιρας τὸν ἐν αὐτῇ ἀόρατον ἀνθρακα καὶ νὰ καθιστῶσιν αὐτὸν εἰς κατάστασιν ὄρατῆν ἐν εἶδει τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ σχήματος. Οἱ πνεύμονες τῶν ζῶων καὶ ἡ κάμπη τῶν ἀγγειοπλαστῶν μεταβάλλουσι τὴν ὕλην ἀπὸ τῆς ὄρατῆς εἰς τὴν ἀόρατον κατάστασιν. Τὰ βράχια τῶν ἰχθύων καὶ τὰ φύλλα τῶν φυτῶν πράττουσι τὸ ἐναντίον ἥτοι καθιστῶσιν ὄρατῆν τὴν ἀόρατον εἴτε ἀερώδη ὕλην.

ΤΥΦΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Πράγμα παράδοξον ὅσο καὶ περιεργὸν παρατηρεῖται εἰς τὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτῶσαν Ἑλληνικὴν νεότητα. Οἱ Ἀκαδημαῖκοι οὗτοι πολῖται, ἂν οὐχὶ πάντες, τοῦλάχιστον οἱ πλείστοι πάσχουσι πάθημα ἰκανὸν νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ προσεκτικοῦ παρα-

θλιβέρως σκέψεις και τούς φρικώδεις πειρασμούς, οτινες τόνον τον καταβασάνιζουσιν.

Δότε λοιπόν μετά καλής θελήσεως, και ο τρόπος ούτος της ελεημοσύνης σας θα θέξη την καρδίαν του άτυχού αδελφού σας και θα μετριάση όλιγον την λύπην, την οποίαν αισθάνεται τείνων την χείρα.

Τι δίδει τις εις τούς επάιτας τούς όποιους τόνον συχνά βλέπει καθ' όδον και τούς όποιους έως δέν επαναθέλει πλέον;— Ένα όβολόν, ένίστε δύο... Ένα όβολόν, δηλ. τεμάχιο, ξηρού άρτου. Όμως ούτος πολλάκις σώζει άνθρωπον ύπαρξιν. Δότε τον όβολόν σας.

Γαλλικά

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

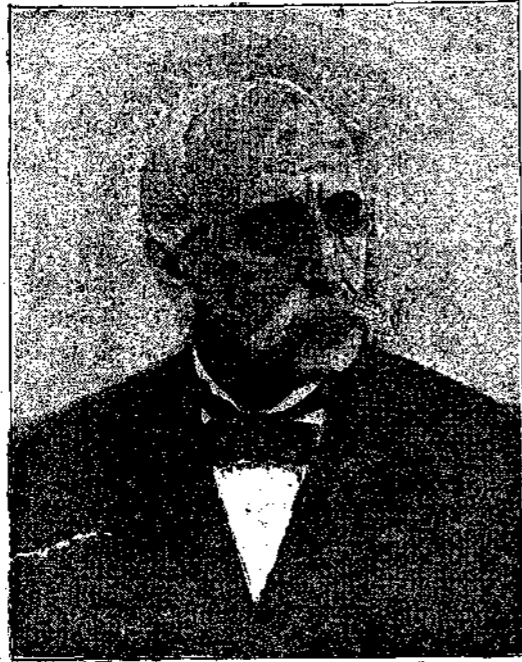
Ο Μέγας έθνικός ευεργέτης Γεώργιος Άβέρωφ απέθανεν, ή δ' απώλεια αύτου διά τον Έλληνισμόν είναι μεγάλη.

Ο πατήρ αύτου έλέγετο Μιχαήλ και ή μήτηρ του Εύδοκία, είχε δε εξ αδελφούς εκ των όποιων μόνος αύτός επέζησεν. Άναχωρών εκ Μετσόβου νεώτατος, ως μόνα εφόδια είχε την αυτοπεποίθησιν και την ακατάβλητον εκείνην ενεργητικότητα, ήτις χαρακτηρίζει τά τέκνα της εύάνδρου Ήπειρου. Το επώνυμον αύτου ήν Αύγερης, έν Ρωσσία δε όπου είχε μεταβή μετέβαλεν αύτό εις Άβέρωφ.

Ητο 22 μόλις έτών, ότε μετέβη τό πρώτον έν Καίρω ένθα ήρχισε τό έμπορικόν αύτου στάδιον, στάδιον όχι άνευ κλυδωνισμών και πικριών και αντίξωων περιστάσεων.

Με την διαγοράν, ότι ο Άβέρωφ είχαν ακατάβλητον τό θάρρος, άτέρμονα την ενεργητικότητα και άνευ όριων τό επιχειρηματικόν πνεύμα. Είς δε τον βίον του ύπήρξε τόνον λιτάς, όσον ήτο τοιούτος και όταν έγένετο πλέον εκατομμυριοχός.

Ταχέως απέβη εις εκ των μεγαλειτέρων ιδιοκτημόνων της Αίγύπτου, από του 1866 δε εγκατασταθείς όριστικώς

έν Άλεξανδρεία ήρχισε να γίνεται ή φυχή και τό κέντρον της δράσεως της αύτοθι ελληνικής παροικίας. Από της εποχής δε ταύτης ήρξατο αναφαινόμενος εις τό στερέωμα του ελληνικού πατριωτισμού με άπυνήθη λάμπην, όταν ούδέποτε είχαν είδη ο Έλληνισμός.

Είς εποχήν, καθ' ήν της Κρήτης ο άγων συνεχίει τούς πάντας, ή χείρ του Άβέρωφ προσέφερεν άφειδώς τά μέσα της εξακολουθήσεως του άγώνος και της σωτηρίας των πεινόντων πολεμιστών. Διά μιάς δωρεάς βραδύτερον, και διά μιάς επιστολής του αναφέγει εις εποχήν καταπτώσεως του έθνικού γοήτρου τον ένθουσιασμόν ολοκλήρου του Έθνους, ιδρύων πρό των προπουλαίων του Πανεπιστημίου τούς άνδριάντας των πρωτομαρτύρων του έθνικού άγώνος.

Έν τώ μεταξύ απειλείται ή ύπαρξις της Έλληνικής κοινότητος έν Άλεξανδρεία και εκτίθεται εις δημοπρασίαν ή περιουσία αύτης, μέχρι και αύτης της εκκλησίας, έν ή έλάτρευον τον Θεόν, των πατέρων των οι έν Άλεξανδρεία όμογενείς. Και ίδού ο Άβέρωφ προσερχεται άρωγός, καταβάλλων χιλιάδας λιρών διά να σώση την κοινότητα και εξασφαλίση τό μέλλον αύτης.

Ότε δε άπερασίθη ή αναβίωσις των Όλυμπιακών άγώνων, ο Άβέρωφ δέν έδίστασε να προσφέρη τον όβολόν αύτου ύπέρ της κατασκευής του Σταδίου. Γενναία ύπήρξεν ή δωρεά του, επισύρασα τον θαυμασμόν και αύτων των ξένων και άντήχησαν τότε έν τώ Σταδίω φωναί χαρμόσυνοι και ύμνοι ύπέρ του μεγαθύμου Ήπειρώτου, ούτινος ή επιθλητική μορφή απευτύπη έν τη εισόδω του Σταδίου επί μαρμαρίνου άνδριάντος. Άλλά δέν ήτο αύτη ή πρώτη δωρεά ύπέρ του Έλληνικού ένθους. Η Στρατιωτική των Βιελπίδων σχολή με τά περίκρηφα αύτης κτίρια, τό Έφηβείον, τό Μετσόβειον είχαν ήδη

εγγράψει εις την καρδίαν του ελληνισμού την προς τον μέγαν άνδρα εύγνωμοσύνην του. Έσκόρπισε πάντοτε τό

χροα. Τούς ήγάπα δε πολύ και έπεφόρτισε μάλιστα τον διάσημον ζωγράφον Όράτιον Βερνέ ν' απεικονίση τινάς εξ αύτων δι' ύδατοχρωιάς. Οί διασημότεροι των ίππων, ού; ο Μέγας Ναπολέων ίππευσεν, ήσαν ή «Στυρία», ο «Δειλός», ο «Κατακτητής», ο «Σολιμάν», ο «Αρταξέρξης» και ο «Ευφράτης».

Άσκησις ίππου του Ναπολέοντος.

Ο Ναπολέων δσάκις ίππευσεν, εξέβαλλε πάντοτε τό χειρόκτιον της χειρός δι' ής έκράτει τά ήνία του ίππου και περιεκάλυπτε αύτην διά του μαυούλιου.

Ο Ναπολέων, ως γνωστόν, ίππευε κακώς, πολλάκις δε ανεπιφυλάκτως εγκατέλιμπάνετο εις την διάκρισιν των ίππων του

χρήμα αύτου εύεργετών και εύποιών, είτε όσάκις έπρόκειτο περί της ιδιαιτέρας αύτου πατρίδος, του κλεινού Μετσόβου, έπερ και άλλους εγέννηθεν εύεργέτας του έθνους, είτε όσάκις έπρόκειτο περί της ελληνικής κοινότητος Άλεξανδρείας, είτε περί της πρωτεύουσής του Έλληνικού Βασιλείου. Αύτός συνεπλήρωσεν έν αύτῃ την Ήπειρωτικήν δόξαν και δυνάμεθα να ειπωμεν ότι τας Άθνας κοσμοῦσι Ήπειρωτών οι μόχοι και οι άγώνες, οι ιδρωτες και ή άγάπη προς την Μεγάλην πατρίδα. Όπου ήκούσθη Ήπειρωτική φωνή, όπου ήδρευε δύναμις ύλική Ήπειρωτική, όπου τέκνον της πολυπαθούς χώρας άνήλθεν εις δόξαν και τιμήν ταύτην μετεχειρίσθη και έστρεψε προς ένίσχυσιν των Άθηνών. Ούτω παρά τό Ζάππειον, την Ριζάρειον, τό Όρρανοτριφεϊόν Χατζηκώττα, και τόσα άλλα καθιδρύματα έγένονται τό Μετσόβιον Πολυτεχνείον, ή Στρατιωτική σχολή, τό Έφηβείον, και μετ' ού πολύ ναύς πολεμική Άβέρωφειος φέρουσα τούς μελλόντας ναύτας της Ελλάδος τά περιάγη ανά τά παράλια του πεπολιτισμένου κόσμου τό Ήπειρωτικόν όνομα.

Ο Άβέρωφ, του όποιου δικαίως πόθος ήτο ή αναβίωσις της γυμναστικής και του άθλητισμού έν τη νεωτέρη Ελλάδα διά της τελέσεως Πανελληνίων Όλυμπιακών άγώνων, είχε συστήσει επαναλημμένως τόνον εις την πρόην Κυβέρνησιν όσον και εις την νυν ότι ήτο προθυμότατος να άποπερατώση την ιδίαις δαπάναις αύτου αναμαρμαρίωσιν του Σταδίου, εάν ελαμβάνετο φροντίς διά την συστηματικήν διδασκαλίαν της γυμναστικής εις τούς έλληνοπαίδια και την τέλεσιν Πανελληνίων και Όλυμπιακών Άγώνων. Είς την θέλησιν ταύτην του Άβέρωφ ύπέκρινε ο ύπουργός της Παιδείας κ. Εύταξίας υπέβαλεν εις την Βουλήν τό περί γυμναστικής νομοσχέδιον, τό όποιον ψηφισθέν ύπ' αύτης κατέστη νόμος του Κράτους.

Είς τον νόμον τοῦτον περιλαμβάνεται και διάταξις περί της ανά τετραετίαν τελέσεως έν τώ Παναθηναϊκώ Σταδίω, Πανελληνίων Όλυμπιακών άγώνων.

Τόν Νόμον τοῦτον πρό δύο μηνών είχε ζητήσει ο Άβέρωφ, όταν δε τον έμελέτησεν, απήντησεν ότι εύρίσκει αυτόν καλώς συντεταγμένον.

Η περιουσία του άνέρχεται κατά προσέγγισιν εις 16 ή 17 εκατομμύρια φρ., εξ ών κληροδοτεί τη Ελλάδα 5,500 000.

Ητόι 2,500,000 φρ. διά την ναυπήγησιν και συντήρη-

σιν πολεμικού πλοίου, όπως χρησιμεύση ως Ναυτική Σχολή. 1,000,000 φραγ. διά τό Σταδίου. 500,000 φρ. εις τό Όδείο, 750,000 φρ. εις τό Πολυτεχνείον, Έκτός των άνωτέρω κληροδοτημάτων κληροδοτεί: 900,000 εις την γενέτειράν αύτου πόλιν, τό Μετσόβον και 1,500,000 εις την Έλληνικήν Κοινότητα Άλεξανδρείας.

ΚΟΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΣ

Μία των μεγίστων κακιών είναι ή κολακία. αύτη διαστρέφει τά ευγενέστερα αισθήματα, μεταβάλλει φύτις καλές εις φαύλας και μεγάλη δεινά έπιφέρει. Η κολακία είναι έχθρά της αληθείας. Ο κολαξ είναι ο μέγας πρόξενος μεγάλων βλαβών. Ο δε Δημοσθένης έλεγεν, ότι ο κολαξ τρώγει ζώντα τον άνθρωπον, ο δε κόραξ νεκρόν.

Ο κολαξ είναι ο μάλλον κακοποιός άνθρωπος, είναι άχαρκτηρίστος, άσυνείδητος, ψεύστης, φιλάρεσκος άνευ ούδενός ευγενούς αισθηματος, άνευ ειλικρινούς, άνευ αγάπης, άνευ φιλίας, άνευ φιλοπατρίας, όμοιάζει προς την μύϊαν εκείνην ήτις ρίπτει τά δηλητηριώδη ώχ της επί του κρέατος, τό όποιον όταν φάγη τις αισθάνεται κατόπιν τά δηλητηριώδη αποτελέσματα.

Ο άκέραιος χαρακτήρ δέν γίνεται κολαξ, είναι φιλαλήθης, εύσυνείδητος, αγαθοποιός, αγαπή ειλικρινώς, αισθάνεται φιλίαν και ένδιαφέρον ύπέρ του καλού, άποφεύγει τό ποιείν κακόν, δέν κολακεύει. διά τοῦτο ο τοιοῦτος άνήρ συνήθως παραγωνρίζεται, περιοράται και όριστάται πολλάκις καταδιώζεται και γεύεται πικρίας. διότι πάντες σχεδόν οι βασιλεῖς και οι άρχοντες, και οι ύπάλληλοι. πλην όλίγων εξαίρεσεων, αγαπώσι την κολακίαν, ή, και αν δέν την αγαπώσιν, άρέσκονται και επιτηδείως παρά των κολάκων παρασύρονται και ανεπαισθήτως περιπίπτουσιν εις τά δίκτυα της εύάρεστου κολακίας. Μέγιστα δεινά εκ της κολακίας και εις πρόσωπα και εις όλόκληρον κοινωνίαν έπηλθον. οι κακοί άρχοντες, οι τυράννοι καθίστανται τοιοῦτοι εκ της κολακίας, ήτις άπομακρύνει ή καλύτερη την αλήθειαν.

Η διάγνωσις του κολακος συνήθως είναι δυσχερής παρά του κολακευόμενου. διότι φέσει ο άνθρωπος είναι φιλαυτος

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

(Ίδε ύπ' αριθ. 7—8 φύλλον)

Έν τοις άπομνημονεύμασιν αύτου ο Μαρμπώ αναφέρει ότι έν τη μάχη του Έλώ έσώθη ύπό μιάς φορβάδος, ήτις είχε την μάστιγαν πάντα και τον πάντα να δάκνη. Τήν είχαν αγοράσει γίλια φράγκα και όνομάσει Διζέταν. Ημέραν δε τινα όπως αποφύγη να τον δαγκάση τη προσέφερον όλόκληρον μαγειρευμένον μπ ού τ ι ο ν άρνίου.

Ούδεις έτερος ήδύνατο να πλησιάση την φορβάδα ταύτην. Ο Μαρμπώ περικυκλωθείς ύπό των έχθρων έν τη μάχη του Έλώ και όποτυφλωθείς εκ της χιόνος κατά την κρισιμωτέρην στιγμήν έσώθη ύπό της φοβεράς φορβάδος ταύτης, ήτις κατέφαγε τό πρόσωπον ενός Κοζάκου και εδάγκασε δεινώς ρώσσην έξιωματικόν, καθ' ήν στιγμήν ήτοιμάζετο ούτος να καταφέρη θανάσιμον σπαθισμόν κατά του Μαρμπώ.

Βραδύτερον, πρό της μάχης της Φριδλάνδης ο Μαρμπώ δέηυσεν έπίππου διά των άγρών δεκαοκτώ ώρας διάστημα. Τέλος όμως όλος καταβεβλημένην επώλησε την φορβάδα του. ταύτην ο Μαρμπώ εις φίλον του, όστις μετεχειρίσθη αύτην διά την σύγγον του και τά τέκνα του.

Ο Ναπολέων ίππευε πάντοτε λευκούς ίππους ή ατακτό-

οιτινες πάντοτε ήσαν μικροί και ισχνοί. Αφόπως δε έρριψοκινδύνευσεν εις στενοτάτας άτραπούς και δη τελματώδεις, ως και εις τας μάλλον επικινδύνους και δυσβάτους οδούς.

Κατά τας τελευταίας δε ήμέρας των άτυχών του, όποτε μάλιστα ο έχθρος εύρίσκατο πρό των πυλών της πρωτεύουσής, ότι ο Βλόχερ τώ διεξέφυγεν έν Σουσσώνι και ο Σβασβέργιος νικητής διηυθύνετο προς τούς Παρισίους, ο Ναπολέων έν τινι των όδοιποριών του, ήν ο Μπισσониέ άπεικόνισε τόνον λαμπρώς έν τινι ειλόνι αύτου, ήν επιτιλοφόρησε 1814, παραδίδεται έν βαθυτάτη σκέψει. Αί χείρες αύτου εγκαταλείπουσιν τά ήνία βαινει ούτω σκεπτόμενος παρά τας όχθας βιθειας φάραγγος, προς ήν ή έλαχίστη άπροσεξία ήδύνατο να τον κατακρημνίση εκεί.

Ο μέγας ίπποκόμος του βλέπων αυτόν ούτω έν κινδύνω, τῷ ανακράζει. — Άλλά, Μεγαλειότατε, ένταῦθα δέν ύπάρχουσι όλοτελώς προφυλακτικά έρκα. Ο δε Ναπολέων άποσπώμενος αίφνηδίως εκ των λογισμών του. —Τί ειπες; τῷ λέγει, δέν ύπάρχουν δρύφρακτα και τί μοι άναγκαίου, μηχανικώς δ' επαναλαμβάνει δις και τρίς την λέξιν δρύφρακτα και επινέρχεται εις τούς λογισμούς του άφήνων εις τον ίππον του την απράλειαν της ζωής του.

Ο Ναπολέων πολλάκις έλεγεν ότι ούδέποτε ήδυνήθη να εξοικειωθῆ με τον ίππον του. Το δε σώμα του άλλως τε δέν ήτο κατεσκευασμένον δι' ίππασίαν. Έν τῷ καλπασμῷ έφερέτο άπροσέκτως επί του έπιπίου, άπαν δε τό ανώτερον μέρος του σώματός του εξείχεν ή προς τά εμπρός ή κατά μέρος, ο δε

άριστερός βραχίων άμελώς έπιπτε και αν ο ίππος έποίηε έσφαλμένον βήμα ή και αίφνηδίως προσέκοιπτεν ο αυτοκράτωρ έχανε, ως συχνάκις συνέβη, την ίσορροπίαν του.

Ημέραν τινα εύρισκόμενος έν τῷ έπιτελείω του λαμβάνει σημαντικήν είδησιν και άμέτως όδνει διαταγήν της άναχωρήσεως, ένψ δε μετά σπουδής σπεύδει να άνέλθη επί του ίππου του χάνει την ίσορροπίαν και πίπτει βιαίως κατά γῆς. Το έπιτελείον του και οι στρατιώται του πολλάκις εγένοντο μάρτυρες τοιοῦτου είδους πτώσεων. Το δε περίεργον είναι, ότι έν τινι έκστρατείᾳ ένψ ήμέραν τινα διατάσει ίππέα τινα ν' αναχωρήση έν καλπασμῷ διά τινα ανάγκην, ο ίππος τούτου μετά τινα βήματα πίπτει μεθ' όρμης επί του εδάφους.

— Ω τον άδέξιον! ανακράζει μετά θυμού ο αυτοκράτωρ, άλλος, άμέσως!

Ταύτοφρόνως δε ίππεύει και ο αυτοκράτωρ, άλλῃ νέα τις άτυχία φέρει και τούτον κατά γῆς μετά του ίππου του άκραιβώς πλησίον του ανεγερθέντος ήδη πρώτου ίππέως, όστις ειπε μεγαλοφώνως:

— Φαίνεται, ότι σήμερα δέν είμαι μόνον εγώ άδέξιος.

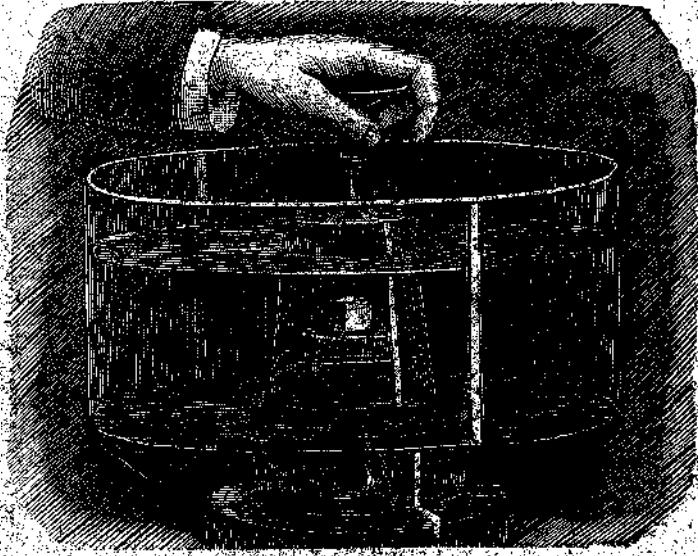
— Ο δε Ναπολέων γελάσας τῷ απήντησεν

— Είναι αληθές.

Το άνέκδοτον τοῦτο διηγήθη ο αυτόπτης μάρτυς, ο διοικητής του τάγματός των Άντιγνευτών. Οί ίπποι, οι προαρισμένοι τότε διά την ύπηρεσίαν του αυτοκράτορος, έγυμνάζοντι επί μελῶς πριν ή λάβωσι την τιμήν να φέρωσι τον ύψηλόν αύτων ήγεμόνα. Έβυσινίζον αύτους εις τούς κόπους και τας όδοιπορίας, εθασάνιζον αύτους πολυ

Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ὡς ἀκολουθῶς: Θέσατε τὴν σάκχα-
 ριν ἐπὶ τεμαχίου φελλοῦ καὶ καλύψατε ταῦτα διὰ τοῦ ἀνε-
 στραμμένου κυπέλλου σᾶς, βυθίζοντες αὐτὸ ἐντελῶς καθέ-
 τως καὶ προσέχοντες ὥστε νὰ μὴ ἀνατραπῇ ὁ φελλὸς. Ἀφοῦ
 δὲ κρατήσῃτε τὸ κυπέλλον οὕτως εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀγγείου
 ἕσον χρόνον θελήσῃτε, ἀνεγείρατε αὐτὸ μετὰ ταῦτα καὶ θὰ
 ἰδῆτε, ὅτι ὁ ἀνεγείρεται καὶ ὁ φελλὸς μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ

σάκχαρος σὺν τῷ ἐν τῷ κυπέλλῳ ὑπάρχοντι ὕδατι καὶ οὕτω
 ὁ ἀποσύρεται τὸ τεμαχίον τῆς σάκχαρος ἐντελῶς ἑστὸν,
 χωρὶς ποσῶς νὰ βραχῇ, διότι ὁ ἐν τῷ κυπέλλῳ ἐνυπάρχων
 ἀὴρ ἐμποδίζει τὸ ὕδωρ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ.
 Ὅστε τὸ φαινόμενον εἰσίδεται ἐπὶ τῆς πίεσεως τοῦ ἀτμο-
 σφαιρικοῦ ἀέρος.

Φ. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ"

Β. Α. Κάϊρον. Ἄν δὲν δυνήθητε ν' ἀποστείλητε ἔμβασμα ταχυ-
 δρομικῶς, τότε περιμένετε συνάντησίν μας ὡς γράφετε. — Κ. Ρ. Ρ.
 Λευκωσίαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Τόμος σᾶς ἀπεστάλη. Ἐγράψαμεν.
 Ἀναμνησκόμεν ἔμβασμα ἀντιμῶς. — Φ. Κ. Γαστούνη. Πονημάτων
 ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. — Σ. Μ. Βάρνακ. Ζητούμενα φύλλα σᾶς
 ἀπεστάλησαν. — Μ. Ν. Δ. Βάρνακ. Τόμον παρελθόντος ἔτους σᾶς
 ἀπεστέλλομεν προχθὲς ταχυδρομικῶς. — Δ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἀν-
 τίτιμον ἐκποιθήσαν. Ἡμερῶν ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ.
 Φ. Δ. Κων/πολιν. Ἐπιστολὴ μετὰ ἀνδρόμης ἐλήφθη. Εὐχαρι-
 στοῦμεν. Γράφομεν. — Κ. Β. Ξελοῦαν. Ἐπιστολὴ καὶ ἐπιταγὴ ἐλή-
 φθη. Εὐχαριστοῦμεν. Τιμολόγιον Κωνσταντινίδου σᾶς ἀπεστάλη. —
 Γ. Σ. Σῆρον. Ἐπιστολὴ μετὰ ἐκκαλεσιῶν ἀποδείξεων ἐλήφθη καὶ
 θέλομεν φροντίσαι δόντα. Ἐβραδύσαμεν νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν ἐνε-
 κὴν ἀπειρίας διευθυντοῦ εἰς τὸ ἑξωτερικόν. — Γ. Φ. Δ. Κων/πολιν.
 Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς σᾶς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. —
 Μ. Ν. Α. Βάρνακ. Δελτάριον ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς σᾶς ἀπεστέλ-
 λαμεν δόλοκλον τὸν τόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐλπίζομεν νὰ
 εὐχαριστήσῃτε. — Σ. Μ. Βάρνακ. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστέλ-
 λαμεν ταχυδρομικῶς. — Μ. Π. καὶ Γ. Κ. Χαλκίδα. Προσεχῶς σᾶς
 ἀπεστέλλομεν τοὺς τόμους καὶ θέλομεν σᾶς γράψαι ἕκτανός ταχυ-
 δρομικῶς. — Δ. Ν. Βάρνακ. Συνδρομὰ ἐλήφθησαν ἀποδείξει μετ'
 ἀριθμῶν καλεῖται ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς. — Γ. Β. Ξελοῦαν.
 Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν. — Κ. Δ. Βραίλλαν.
 Τόμοι τῆς «Φύσεως» καὶ παραγγελλία σᾶς σᾶς ἀποστέλλονται προ-
 σεχῶς.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πλατεία Καραϊσκάκη, ἐν Πειραιεῖ

Διευθύνομεν ὑπὸ τοῦ κ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν τῷ περηντισμένῳ καὶ πασιγνώστῳ τούτῳ ξενοδοχείῳ
 ὄρσκει πᾶς ἕξις καὶ διαβάσει ἀκρῶν περιπέτειν, καθα-
 ριότητα, γλῶσσαν καὶ ἀρετὴν καὶ τὸ σπουδαιότερον τροφὴν
 γρηγορῆσαι. Πᾶσα σίσισις περιττῆ.

ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἐξεδόθη τὸ :

ὑΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑΠὸ HENRI MALIN

τῆς ὁποίας ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν
 Γαλλογεροματικὸν πόλεμον τοῦ 1870, καὶ ἰδίᾳ
 κατὰ τὴν Πολιορκίαν, ἡ δὲ ἦρος νεαρὸς μα-
 θητῆς, ἀγωνιζόμενος καὶ προσκυνδνεύων
 ΤΗΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ὁγκώδης τόμος, ἐπὶ λαμπροῦ χαρτοῦ, μετὰ
 25 ὁλοσελλῶν εἰκόνων, Ἡδύου τέχνης

Κατὰ μετάφρασιν ΧΑΡΑΛΑΜ. ΑΝΝΙΝΟΥ

Τριῖται :

Ἄδειος φρ. 3, 80. — Χρυσῶδ. φρ. 5.

Πᾶσα παραγγελλία πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ
 τοῦ ἐπιτιμίου. Στέλλεται δὲ τὸ ἀντίτιμον διὰ τα-
 χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐν ἔλλειψει δὲ τοιαύτης, διὰ
 χαρτονομισμάτων, ἢ γραμματσοσῆμων, ἐντός αὐστη-
 μένης ἐπιστολῆς, ἀπ' εὐθείας: Πρὸς τὸν κ. Ν. Π.
 Παπαδόπουλον, ἐκδόστην, ἄδὸς Αἰόλου, 117, εἰς
 Ἀθήνας.

Ἰδιαιτέρως συνιστᾶται καὶ ὑπ' ἡμῶν εἰς τοὺς κ. κ.
 συνδρομητάς μας.

Μ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
 «Η ΑΣΤΡΑΠΗ»

Παραπλεύρως τῆς Μεγάλης Ἀγορᾶς ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐκτελεῖται ἀπαραμίλλως πᾶσα φωτογραφικὴ ἐργασία εἰς
 τιμᾶς πολὺ συγκαταβατικὰς καὶ ἐκτός παντὸς συναγωνι-
 σμοῦ, μετὰ πάσης φυσικῆς ἀκριβείας καὶ δυνατῆς καλλι-
 τεχνίας.

Ἐκτελοῦνται φυσικαὶ μερθεύσεις, ὑπάρχει καὶ συλλογὴ
 ἀρχαιοτήτων, διαφόρων φυσικῶν τοπειῶν κτλ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Πλατεία Σουλτάματος—ΑΘΗΝΑΙ

Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. ΘΕΟΔ. ΓΣΑΡΗ

Τὸ παλαιὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον ἀνακαινιασθὲν ἐσχάτως
 ὑπὸ νέας ὄψεως βάσεις καὶ πλευτισθὲν μὲ νεωτέραν καὶ
 καινουργῆ ἐπιπλασίον, κατέστη ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν
 καὶ ἱκανοποιεῖ πᾶσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας προόδου
 καὶ τῶν πολυπληθῶν αὐτοῦ πελατῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

ΥΠὸ

ΖΗΣΙΜΟΥ Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΥ

Ὅδος Ἐρμιῦ, Ἀριθ. 105. Ἐνδον ἐν τῷ κήπῳ.

Ὁ μόνος παρ' ἡμῶν περηντισμένος καθηγητῆς τῆς Ἀγγλι-
 κῆς κ. Ζήσιμος Γ. Τυπάλλος ἰδιαιτέρως συνιστᾶται καὶ
 ὑπ' ἡμῶν εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀξιοτήτων συνδρομητῶν μας ἐπιθυ-
 μούντας τὴν τελείαν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Διὰ μεθόδου ὄψεως μοναδικῆς γίνεται τις κάτοχος καὶ
 βαθὴ αὐτῆς γνώσεως ἐν βραχεῖ διαστήματι. Προφορὰ γνη-
 ρία Ἀγγλικῆ. Πρόσδος ἄγγυμμένη. Διδακτὰ μέτρια.

Τέσσαρες μαθηταὶ δύνανται ν' ἀποτελέσωσι τάξιν ἢ καὶ
 εἰς ἰδιαιτέρως.